

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Hermociano. 237.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἦν ἔμπνευσθεὶς ὁ Πέτρος παρ' αὐτῆς ὡς κρηπίδα καὶ βῆθρον ἀπέθετο, ἐφ' ἣν ἔταυτο ἑαυτῆς ἐκκλησίαν ὁ κύριος ἀποδόμησε.

ratus Petrus, tāquam basim ac fundamētum iecit, super quod Dominus Ecclesiam suam extruxit.

Τῷ αὐτῷ. σλγ.

Eidem. 236.

Τὸ σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, τῆς δὲ φύσεως σημεῖον τὴν ἐκείνην, ἦν ἐν ἑαυτῷ ὁ τῆς θεοῦ υἱὸς εἰς σωτηρίαν ἡμῶν θεοπροπῶς ἐξεργάσατο.

Hæc verba, Tu es Christus Filius Dei, duarum naturarum coniunctionem significant, quam Dei filius in seipso, nostræ salutis causa, modo deitati consentaneo effecit.

Ἡρμοκλιῶ. σλδ.

Hermociano. 237.

Ἀγνοεῖς μὲν τὴν ἀναπόδοσιν, ὡς ἀβλεπῶν παρὰ τὰ μέλλοντα. ἔμνον δὲ ἐν τῷ μέλλοντι κερτιρίω, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ παρόντι βίω τὰς ἐπάξιους πέναι διδῆσαι οἱ βῆσανοι, καὶ πειθέτω σε ἡ τοῦ Ἀχάβ Ιεζάβελ, ὅτι μανῆσα τῷ τῆς Ναβὸθ ἀμπελῶνι, καὶ νῦν μὲν βόρα κωῶν γενομένη, μετὰ ταῦτα δὲ τῷ ἀγωνίῳ πυλὶ τηρημένη.

Mercedem ignoras, ut qui ad futura cæcūtas. Porro non in futuro duntaxat iudicio ac tribunali, verum etiam in hac vita meritas pœnas pendunt, qui invidia laborant. Huius rei tibi fidem faciat Iezabel illa vxor Achab, quæ insana quadā vineæ Naboth cupiditate exarsit: ac propterea, & nunc canibus præda fuit, & post igni sempiterno seruat.

Σερηνῶ. σλη.

Sereno. 238.

Πύλας ἄβου ὁ θεὸς λόγος ἐκάλεσε, τὰς τῆς ἀθῶν πτωχίας, τὰς τῆς ἀρέστων βλασφημίας, αἷς ποὶ πάσαις ἀνθεῶσα ἡ τῆς θεοῦ ἐκκλησία, αἷς μὲν καταγωνίζεται, ὑπὸ δὲ τῆς ἐκτακρυμύεται.

Per inferi portas diuinus sermo impiorum hominum cœtus atque heresum blasphemias intelligit: quibus omnibus obstitens Dei Ecclesia, eas quidem frangit & expugnat, ab iis autem vinci non potest.

Ἀλφειῶ πρεσβυτέρῳ. σλθ.

Alphio presbytero. 239.

Ἡ ἐν τῷ ὄρει μεταμόρφωσις τῆς δεσπότης ἡμῶν καὶ σωτήρος, τὴν ἐκ νεκρῶν ἐξανάστασιν ἡμῶν παροδύλα, ἦν τινα καὶ φυλάττειν ἐν ἐαυτοῖς οἱ θεαταὶ παροσετάθηοντο μέχρι τῆς αὐτῆς ἀναστάσεως, ὡς τότε πρὶν φανησομένην, οἷα τῷ ἔργῳ ὄρα μὲν. ἡ δὲ Μωσῆος καὶ Ἡλίου παρῆσα, τὴν ζώντων καὶ νεκρῶν ἐμαρτύρησιν αὐτῶν δεσποτέαν.

Domini ac Saluatoris nostri in monte transfiguratio, nostram à morte ad vitam excitationem præsignabat: quam quidem etiam usque ad ipsius resurrectionem, tacitam apud se tenere spectatores iubebatur, ut pote tum fidem inuēturam, ut quæ iam re ipsa perficeretur. Mosi autem & Helix præsentia hoc testabatur, eū & viuis & mortuis dominari.

Κυρηνῶ. σμ.

Cyrenio. 240.

Εἰ τῆς κακῶν ἀίτιον ὅτι τὸ θεῖον, πῶς ὅτι σε ἕει, καὶ ἡλιον ἀνατέλλει, καὶ μέχρι γήρωσ σε παρέτειναι ἐν ταῦτα,

Si Deus malorum author est, qui sit ut super te pluat ac solem oriri faciat, atque ad senilem usque ætatem hic tibi vitam

H iij